

Made in Sweden:

CARLSCORONAS CIGARS

Att ett samtal över en cigarr kan vara givande är ingen nyhet. Men att det kan sluta med att man kan titulera sig tobaksodlare och cigarrtillverkare är en annan sak. I alla fall om man befinner sig i Karlskrona i Blekinge, Sverige.

Av Mats Almegård

”It takes two to tango” brukar det heta. Men det är inte bara för att dansa som det krävs mer än en person. Det skulle förmodligen inte ha blivit några helsvenska cigarrer om det inte vore för faktumet att två män med vilda idéer och stadig beslutsamhet träffade varandra över en cigarr.

Fast historien börjar några år tidigare. Närmare bestämt för sju år sedan. Då sitter reklamaren, fotografen och innehavaren av en upplevelsecamp, Lasse Carlsson, på krogen och har just avnjutit en god middag. Hans blick fångar en cigarr och han bestämmer sig för att prova den. Innan har han aldrig intresserat sig för varken cigarrer eller cigaretter, men nu testar han och gillar det han upplever. Ett intresse börjar gro och Lasse skaffar litteratur för att lära mer om denna magiskt rökfyllda värld.

– Jag upptäckte att det fanns lika mycket kunskaper och hyschhysch kring cigarrer som det är kring whisky, rom, ost eller vin. Omblad, täckblad, jordmån och olika länder – det var spännande läsning! Så jag började puffa lite då och då, säger Lasse med ett skratt.

Efter en fest står Lasse och röker cigarr med några andra herrar och föreslår att de ska starta en klubb. Sagt och gjort. Carlscorona Cigarrklubb har fötts. Det är för sex år sedan. Sedan ett år tillbaka finns även en klubblokal – en gammal tvättstuga som byggts om till en röklounge. I dag finns också Carlscorona Cigarrklubb på nätet. I diskussionsforumet ”cigarrprat” avhandlas olika ämnen som har med cigarrer att göra och sajten är väl värd ett besök.

För drygt ett år sedan ansluter sig Fredrik Wernstedt till klubben. Han är då doktorand i datavetenskap och tycker det är bra att ha klubblokalen som studiekammare. Där sitter han ofta och röker en cigarr, läser sina böcker och skriver på en avhandling. Lasse och Fredrik träffas ofta, röker och pratar om ditten och datten. En dag börjar de båda spåna på om det finns några riktigt svenska cigarrer.

– Vi kände till Hafströms cigarrer och andra märken som är brandade, det vill säga tillverkade i ett annat land, men försedda med svensk gördel. Fast vi undrade om det fanns helsvenska cigarrer, med tobak odlad i Sverige, berättar Fredrik.

De börjar plöja den litteratur som finns och inser rätt snabbt att det har funnits många svenska tobaksodlingar och

cigarrfabriker. Några av dem i Karlskrona. Men att den industrin har lagts ned för länge sedan. De besökte Tobaksmuseet i Stockholm och Blekingemuseet i Karlskrona, besökte en ättling till en cigarrfabriksägare i Karlskrona.

– Vi fick se att det funnits över 30 fabriker bara i Karlskrona som sysslat med allt från snus till cigarr. Den tredje största fabriken i Sverige låg faktiskt i Karlskrona och det gjorde att vi började fundera på hur det skulle vara att odla tobak i dag med uppvärmda växthus och alla hjälpmedel som finns, förklarar Lasse.

Intresset för tobaksodlingen i Sverige ledde till att Lasse och Fredrik började skoja om att de skulle odla egen tobak och skapa sina egna unika cigarrer.

– Fredrik och jag hittade fröer som vi köpte i Kristianstad, andra fick vi från tobaksmuseet och Fredrik köpte också från USA på en sajt han hittade, säger Lasse.

De petade ner de små fröerna i blomlådorna hemma i fönstret och möttes av allmänt stora leenden och huvudskakningar. Det var ingen som direkt trodde på deras projekt. Men plantorna blev större och större, särskilt de ”svenska” fröerna växte så det knakade. Snart var de tvungna att fundera på var de skulle plantera om dem, för de fick inte längre plats inne. Som tur var kände Lasse Carlsson en kille som driver ett trädgårdsmästeri och han tyckte det lät som en galen och kul idé. Fredrik och Lasse blev lovade en rad i växthuset och en på frilandet.

– Vi planterade allt vi hade och det växte så det knakade. Vi försökte också sköta plantorna efter konstens alla regler. Men det var inte helt lätt, eftersom det ofta inte är så detaljerat beskrivet i böcker hur man odlar. Vi läste böcker och allt vi kunde hitta på nätet, så körde vi en del på magkänslan också, skrattar Lasse.

Magkänslan visade sig vara rätt – oftast. För det stod att plantorna skulle kupas, men det tyckte Fredrik och Lasse verkade onödigt arbete. Så de struntade i det och en dag när de kom ut till odlingen hade många plantor lagt sig ner på jorden. De stolta gröna bladen låg i högar och det var inget annat att göra än att börja kupa jord kring stjälkarna.

– Tobak växer som ogräs, de sätter nya rötter högre upp på stammen och finns det inte jord måste man kupa så att de når jord, annars lägger de sig ner, men det visste ju inte vi, menar Fredrik.

Fredrik hänger tvätt, nej tobaksblad förstås.

Fredrik Wernstedt buntar dagens skörd.

Tobaken har fortfarande en lång väg till färdig cigarr. Först väntar torkladan.

Nerven på tobaksblader skärs bort.

Tobaksbladen som ingår i cigarrn undersöks noggrant.

Tobaken på tork i ladan.

Det blev en vår och en sommar fyllt av arbete. Inte nog med att plantorna skulle kupas, de måste också tjuvas, vilket innebär att nya skott måste tas bort så att de inte tar näring från plantans blad. Blommorna måste också knipsas av för om blombladen vissnar och faller ner på tobaksbladen fräter de hål i de gröna bladen. Dessutom ansträngde sig de båda Karlskronaborna lite väl mycket.

– Jag kollade till dem på förmiddagen ibland och sen var Lasse där på eftermiddagen, utan att vi visste att den andre hade kollat. Det var dubbelt och onödigt arbete, men vi var ju så nyfikna, berättar Fredrik.

Växthuset visade sig vara ett lyckodrag. Normalt har Lasses kompis odlat tomater där och det innehåller en mineral som är bra för tobaken. Resultatet blev stora vackra täckblad som är shade grown under växthuset tak. Elastiska och fina. Ute på frilandet växte det också bra. Plantorna blev inte lika höga, eftersom de utsattes för vind och väder, men fördelen med det är att de blir robustare, vilket krävs till inlagan – som ju är cigarrrens smakcentrum. Dessutom fick de mycket solljus och det har gjort Carlsacorona till en välbalanserad stark cigarr.

Sen var det dags för nästa fråga. En som inte heller gick att hitta varken på nätet eller i litteraturen. När vet man att tobaken är färdig att skörda? Via Mellgrens Tobak i Göteborg kom Lasse och Fredrik i kontakt med Juan Flores, tobaksodlare och cigarrtillverkare från Nicaragua, som kommer till Sverige varje år för att rulla cigarrer på Lisebergs julmarknad. Juan var hemma i Nicaragua, men han lovade titta på Carlsacoronas hemsida där allt dokumenterades i ord och bild. Sen kom han med tips och förslag om när skörden skulle ske.

Det hade blivit dags för torkning av bladen. Fredrik och Lasse trädde tobaksbladen över små stänger som de hängde in i en torklada hos en annan av Lasses kompisar. Precis som förr i tiden alltså, men förutom att ha en dräng som satt och vaktade vädringsluckan, gjorde upp eld och alla andra saker som man gjorde förr. Det hade varken Lasse eller Fredrik tid med. Så när regnet svepte in över Karlskrona höll det på att gå riktigt snett.

– Jag kom dit en dag och fick se att det börjat mögla. Jag ringde Fredrik direkt som fick slänga sig i bilen. Sen var det bara att ställa in fläktar, ventilera och göra allt vad vi kunde för att skydda våra tobaksblad. Vi lyckades till slut, men det var med hjärtat i halsgropen, säger Lasse och låter fortfarande lite skärrad.

Efter torkning och fermentering tog de med sig alla sina tobaksblad upp till Liseberg, där Juan Flores hade lovat att ta sig en titt på dem och att hjälpa till med ett av de svåraste momenten: att välja vilka blad som ska ingå i cigarren. Juan Flores är master blender i Nicaragua och har stor erfarenhet av både blanding och rullning.

– Han hade sagt: ”man kan väl för fan inte odla tobak i Sverige” så det var oerhört kul när han fick titta på bladen och såg att de faktiskt var av hög kvalitet. Han började bryta bitar som han stoppade in i munnen och tuggade på. Fredrik och jag bara tittade på varandra, säger Lasse med ett garv.

Juan kasserade hälften av bladen, eftersom de fått små skador i torkrummet. Det var ett av de mer deprimerande ögonblicken under hela äventyret tycker Fredrik:

– Det kändes verkligen inte kul.

Resterande blad bad Juan att få behålla så att han kunde låta

dem torka lite, eftersom de var lite för fuktiga. Lasse och Fredrik återvände till Karlskrona. Nervösa dagar gick. Hade de gjort rätt? Skulle man kunna rulla en cigarr av deras tobak? Hur skulle den smaka?

Snart skulle de få veta. Vid andra besöket i Göteborg började Juan att blanda olika smaker och styrkor som Fredrik och Lasse fick teströka, innan de bestämde sig. En ganska cool känsla att stå och röka en snabbt hoprullad cigarr av egen tillverkning, säger de båda:

– Fantastiskt! Utan Juan hade det ju aldrig gått i lås, så vi behövde verkligen honom för att kunna ro iland arbetet. Vi har slitit som hundar och förmodligen haft en del tur. Men utan honom – inga cigarrer.

Juan Flores började rulla för brinnande livet och en skön seger för de båda Karlskronaentusiasterna var när Juan lutade sig tillbaka och berömde deras madurotäckblad som något av det vackraste han sett. Själv kunde han knappt inte tro det. Täckblad från Karlskrona i Sverige? Det måste vara som om någon från Saharaöknen kom till Sverige och lärde Jukkasjärvborna att bygga ishotell! Fredrik fick också testrulla men snart kom det största ögonblicket. Den första cigarren som var rullad efter konstens alla regler och som hade suttit i pressen. Nu tog Juan ut den och räckte den till Lasse som försåg den med en gördel.

– Efter det tände vi den och skickade runt. Det var oerhört! Vi rökte en underbart god cigarr som vi, med hjälp av Juan, hade tillverkat alldeles själva. Det är knappt jag fattar det än i dag, berättar Lasse stolt.

Alla som skrattade och tyckte att Lasse och Fredrik var idioter när de började fick svälja skratten. Totalt resulterade de tusentals arbetstimmar till sist i knappt 160 riktiga cigarrer, varav 60 gick till försäljning. De tog slut direkt. Efter alla mödor var det först inte säkert att det skulle bli någon fortsättning, men Lasse och Fredrik är som sagt envisa herrar. Så redan i mitten av mars åker de första fröerna ner i blomlådorna hemma i fönstret.

– Det ska bli intressant att se om vi hade nybörjartur. Men vi har ju lärt oss mycket också, och det kommer vara mer rationellt i år, berättar Fredrik.

Målet är att fördubbla skörden och att inte behöva kassera så många blad som förra gången. I år kommer uteslutande Åhustobaken de köpte i Kristianstad att användas, eftersom det blev för jobbigt att hålla ordning på alla olika frösorter. Det var också den sort som gav bäst resultat. För att vara lite mer säkra emot regn och rusk har de också bestämt sig för att inreda ett torkrum med fläktar och avfuktningssystem. Ett rum som ska efterlikna Kubas klimat. För att chansa med en torklada gör de inte i år igen.

– Nej det var synd att behöva slänga så mycket. Vi får se hur det blir i år. Dubblar vi skörden och lyckas – då blir det fyra gånger så många cigarrer mot förra gången, kanske 400 stycken, men det kan ju gå åt pipan också, menar Lasse.

Det är skönt med vilda idéer och folk som inte ger upp. Som satsar vilt och som levererar. Min julhelg förgylldes ett extra snäpp av en färsk och god cigarr från Carlsacorona. Hoppas att de lyckas i år igen. För 2005 års cigarrer är samlarobjekt som inte kommer att gå under klubban för det lägsta priset direkt.

Redan nu kan man förboka 2006 års skörd på Carlsacoronas hemsida: <http://www.carlsacorona.com/carlsacoronicigars/>

Fredrik visar stolt upp en av de första färdiga CarlsCorona.

CarlsCoronacigarrerna börjar ta form.

Den färdiga produkten vilar på råmaterialet.

Cigarren skärs till lagom längd.

Juan Flores fyrar på.

En härlig syn efter mycket slit – en låda CarlsCorona!